

Jilț lui Dumnezeu

Sorina

Jilț lui Dumnezeu

Dacă-aș lăsa...inima, să plece,
ar trage după ea șirul de vene,
s-ar încurca-n privirile viclene,
căzând printre cuvinte,
zurlii, fără veșminte
și-n prima ploaie ce-ar veni,
tot chipul ei s-ar oglindi
în sânge, să se-nece.

N-aș mai fi eu, o rugămintă,
n-aș mai avea în ochi sclipire,
simțirea-ar fi o risipire,
m-aș fereca într-un mormânt,
cu suflet gol, pierdut și frânt,
neiertătoare-n urma mea,
nici moartea nu ar lăcrima,
așa că...stau cuminte.

Nu pleacă ea, nu plec nici eu,
în trupul meu o țin cuminte,
să facă vieții jurămintă,
înfiorată-n nopți cu stele,
de dragul visurilor mele,
să-nvețe-a număra secunde.
Din marginile ei rotunde,
să-i facă jilț lui Dumnezeu.